

omkring i Husene, hvørom Ingen kan gjøre sig nogen Forestilling, som ikke har seet den Jugtighedsfrygt, som svæver rundt omkring i mange Gæne. Der kan ogsaa komme en Ildelugtstranfagelse. Dersom der f. Ex. hændelsesviis er Nogen, der har den gode Sands at finde, at Tobakslugt er en Forpestelse af Luften, saa kan han ved Hjælp af disse Bestemmelser drive alle Tobakstrygende ud af deres egne Værelser — der er ingen Grændse for, hvad der kan skee. Ja, man kan rigtigt nok sige, at for Diebliffet have Tobakstrygerne Møden med sig, men saa er der igjen andre Slags Ilde Lugt, som de forsærdelig affstye, og som dog ikke ere en Smule værre. Naar man nu gaaer videre, finder man, at den ene S efter den anden indeholder saa at sige et heelt nyt Lovgivningsprincip, som i sig selv ikke er meget glædeligt. Det hedder saaledes i den første Deel af § 10: „Den udøvende Myndighed i alle Sundhedspolitivæsenet vedkommende Tilfælde forbliver, som hidtil, hos Politimesteren“ — der er dog noget Trøstende deri — „hvem det ogsaa fremdeles skal paa- ligge af egen Drift at paasee Overholdelsen af de Sundhedspolitiet vedkommende Love og andre Bestemmelser.“ En saadan Bestemmelse kunde være meget god, dersom der ikke under Ordet „Love“ var indbefattet de Vedtægter, som nævnes i § 8, men det er disse „Love“, som Politimesteren skal underkaste sig. Disse Vedtægter ville i mange Tilfælde, som en Folge af den Maade, hvorpaa de ere komne tilstede, kunne komme til at indeholde Bestemmelser, der ere eensidige, og som gaae Politimesteren som Varetager af den offentlige Sikkerhed og Fred meget imod. Den anden Deel af § 10 er maaffee ikke engang saa heldig som den første. Der staaer nemlig: „Skulde Politimesteren i noget Tilfælde finde, at en af Commissionen tagen Beslutning, som det vilde paaligge ham at udføre, er ulovlig, eller at den iøvrigt er af en saadan Bestaaffenhed, at han bør nægte at bringe samme til Udførelse, kan han under Angivelse af sine Grunde vægte sig derved, hvorefter det beroer paa Commissionen, om den vil indbringe Sagen for vedkommende høiere Autoritet.“ Der er altsaa i Loven selv en

— man kunde gjerne sige stærk Formodning om, at Sundhedskommissionen vil paaalægge Politimesteren saadanne Ting, som han vil vægte sig imod, men saa giver man ham endda ikke Lov til, at søge sit Værn i sin naturlige Dyrighed, Overdyrigheden, men saa skal han med sine Grunde henvende sig til denne nye lovgivende Magt, disse Sundhedskommissioner, og saa skal det beroe paa dem, om de ville finde sig i, at han underlader at gjøre, hvad de have villet, og Ingen saaer at vide, at de have havt en maaffee ulovlig Hensigt; naar de ikke selv indanke Sagen, saa forbliver det skjult. Denne Omstændighed giver ogsaa Commissionerne en yderligere Drift til at handle med temmelig stor Vilkaarlighed og maaffee under visse Omstændigheder med Fremfusenhed. Vi komme nu til § 11. Den siger: „De af Sundhedskommissionerne i Kraft af den almindelige Lovgivning om Politiets Myndighed eller de ifølge nærværende Lov udstedte Vedtægter givne Paa- læg eller gjorte Forbud skulle, naar det af den Paaagjældende forlanges, være støttede paa et af Grunde ledsaget Skjøn om de stedfindende factiske Forhold, disses for Sundheden skadelige Bestaaffenhed, Nødvendigheden af, at deri foregaaer en Forandring, og efter Omstændighederne Angivelse af Maaden, hvorpaa dette bør skee. Lignende Skjøn paaaligger det Sundhedskommissionerne at afgive“ — nu kommer der Noget, som er ganske mærkeligt — „naar det i Anledning af Undersøgelser og Sager, som Politimesteren af egen Drift paabegynder angaaende Gjenstande, vedkommende Sundhedspolitivæsenet, forlanges enten af denne Embedsmand eller af vedkommende Privatmand, der ikke anseer en af Politimesteren gjort For- dring tilstrækkelig begrundet.“ Vi have tidligere seet Sundhedskommissionerne optræde som lovgivende Magt, saa at Politimesteren maa hystre dem og egentlig ikke har nogen Recurs imod dem; her optræde de som en dømmende Magt, her afgjøre de uden Videre, om Politimesteren, naar han har handlet af egen Indskydelse, har handlet rigtigt eller ikke, og de afgjøre tillige de private Folks Stilling ligegoverfor Politimesteren. Vi opstille altsaa